

موش کوچولو و آینه

یک روز موس کوچولویی در میان باغ بزرگی می گشت و بازی می کرد که صدای شنید: میو میو. موس کوچولو خیلی نرسید.

یک روز موس کوچولویی در میان باغ بزرگی می گشت و بازی می کرد که صدای شنید: میو میو. موس کوچولو خیلی ترسید. پشت بوته ای پنهان شد و خوب گوش کرد. صدای بچه گربه ای بود که تنها و سرگردان میان گل ها می گشت و میومیو می کرد. موس کوچولو که خیلی از گربه ها می ترسید، از پشت بوته ها به بچه گربه نگاه می کرد و از ترس می لرزید. بچه گربه که مادرش را گم کرده بود، خیلی ناراحت بود. موس کوچولو می ترسید اگر از پشت بوته خارج شود، بچه گربه او را ببیند و به سراغش بباید و او را بخورد؛ اما به گربه آن قدر نگران و ناراحت بود که موس کوچولو را پشت بوته ی گل سرخ نمی دید. او فقط می خواست که مادرش را ببیند. با صدای بلند می گفت: «میومیو مامان جون من اینجا مام، تو کجا؟»؛ او آنقدر این جمله را تکرار کرد تا مادرش صدای او را شنید و به طرفش آمد و او را با خود از باغ بیرون برد.

موس کوچولو نفس راحتی کشید و دوباره مشغول بازی شد. همین طور که زیر بوته ها می دوید و ورجه ورجه می کرد، چشمش به چیزی افتاد که زیر بوته ها برق می زد. به طرف آن رفت، یک آینه کوچک با قاب طلایی بود. موس کوچولو توی آینه نگاه کرد و خودش را دید. خیال کرد یک موس دیگر را می بیند. خوشحال شد و شروع کرد با عکس خودش حرف زدن. می گفت: «سلام، میای با من بازی کنی؟»؛ دهان موس کوچولوی توی آینه تکان می خورد ولی صدایی به گوش موس کوچولو نمی رسید. موس کوچولو آنقدر با موس توی آینه حرف زد که حوصله اش سرفت و ساكت شد.

بلبل که روی درختی نشسته بود و او را تماشا می کرد خنده اش گرفت و صدا زد: «آهای موس کوچولو، اون آینه است. تو داشتی با عکس خودت توی آینه حرف می زدی.»

موس کوچولو سرش را بلند کرد. بلبل را دید. پرسید: «یعنی این خود من هستم؟ من این شکلی هستم؟»؛ بلبل جواب داد: «بله، تو این شکلی هستی. آینه تصویر تو را نشان می دهد.»

موس کوچولو بازهم به عکس خودش نگاه کرد و از خودش خوشش آمد. او با خوشحالی خنید. بلبل هم خنید. چندتا پروانه که روی گلها پرواز می کردند هم خنیدند. گل های توی باغ هم خنده شان گرفت. صدای خنده ها به گوش غنچه ها رسید. غنچه ها بیدار شدند و آنها هم خنیدند و بوی عطرشان در هوا پیچید. بلبل شروع کرد به خواندن:

من بلبلم تو موشی

تو موس بازیگوشی

ما توی باغ هستیم

خوشحال و شاد هستیم

گل ها که ما را دیدند

به روی ما خنیدند

آن روز موس کوچولو دوستان زیادی پیدا کرد و حسابی سرگرم شد. وقتی حسابی خسته شد و خوابش گرفت، دوید و به لانه اش برگشت و خوابید.

قصه‌ی ما به سر رسید کلاً گه به خونه ش نرسید.

